

POSTANOWIENIE

Dnia 25 lipca 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Bednarek

w sprawie **L. B.**

oskarżonego o popełnienie przestępstw z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k.
w zw. z art. 12 § 1 k.k. i art. 586 k.s.h.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 25 lipca 2023 r.

wniosku Sądu Okręgowego w Tarnobrzegu

z dnia 5 maja 2023 r., sygn. akt II K 7/23

o przekazanie sprawy innemu sądowi równorzędnemu z uwagi na dobro wymiaru
sprawiedliwości

na podstawie art. 37 k.p.k.,

p o s t a n o w i ł:

wniosku nie uwzględnić

UZASADNIENIE

Sprawa L.B. wraz z aktem oskarżenia została skierowana do rozpoznania przez Sąd Okręgowy w Kielcach. Postanowieniem z 30 stycznia 2023 r. Sąd Apelacyjny w Krakowie, w sprawie o sygn. akt II AKo 4/23, na podstawie art. 36 k.p.k. przekazał sprawę do rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Tarnobrzegu, z uwagi na to, że spośród 245 świadków podlegających wezwaniu tylko 70 świadków ma krótszą drogę do Sądu Okręgowego w Kielcach niż do Sądu Okręgowego w Tarnobrzegu.

Sąd Okręgowy w Tarnobrzegu postanowieniem z dnia 5 maja 2023 r., sygn. akt II K 7/23 zwrócił się do Sądu Najwyższego o przekazanie sprawy L.B.

oskarżonego o popełnienie przestępstw z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k. i art. 586 k.s.h. sądowi równorzędnemu z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości.

Uzasadniając swój wniosek Sąd Okręgowy wskazał, że w przedmiotowej sprawie miejsce popełnienia czynu znajduje się w obszarze właściwości Sądu Okręgowego w Kielcach, a także większość osób podlegających wezwaniu zamieszkuje obszar właściwości tego sądu.

Sąd Najwyższy, zważył co następuje.

Wniosek Sądu Okręgowego w Tarnobrzegu nie zasługuje na uwzględnienie.

Instytucja unormowana w art. 37 k.p.k. ma charakter wyjątku od zasady rozpoznania sprawy przez sąd miejscowo właściwy i z tego względu jej zastosowanie powinno mieć miejsce jedynie wówczas, gdy przemawiają za tym szczególne względy, związane z dobrem wymiaru sprawiedliwości. W orzecznictwie przyjmuje się, że do okoliczności przemawiających za przekazaniem sprawy należą okoliczności, które mogą wpływać na swobodę orzekania sądu miejscowo właściwego, czy też takie, które mogą powodować w odbiorze społecznym - nawet mylne - przekonanie o niezdolności tego sądu do obiektywnego i rzetelnego jej osądzenia (*tak: postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 14 lipca 2010 r., sygn. akt V KO 66/10*).

W przedmiotowej sprawie nie zaistniały przesłanki przekazania sprawy innemu sądowi równorzędnemu, z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości. Okoliczności, na które w uzasadnieniu wniosku powołuje się Sąd Okręgowy w Tarnobrzegu, związane z przekazaniem sprawy innemu sądowi równorzędnemu z uwagi na fakt, że większość osób, które należy wezwać na rozprawę, zamieszkuje blisko tego sądu, a z dala od sądu właściwego, reguluje przepis art. 36 k.p.k., nie zaś art. 37 k.p.k.

Mając na uwadze powyższe, za bezpodstawne należy uznać wystąpienie, w trybie art. 37 k.p.k. do Sądu Najwyższego, o przekazanie sprawy innemu sądowi równorzędnemu i motywowanie wniosku faktem, że blisko tego innego sądu mieszka większość osób podlegających wezwaniu na rozprawę. Dodatkowo, podkreślić należy, że powyższe okoliczności, były już przedmiotem oceny Sądu

Apelacyjnego w Krakowie, który przekazał sprawę do rozstrzygnięcia Sądowi Okręgowemu w Tarnobrzegu, sygn. akt II AKo 4/23.

Mając na uwadze powyższe orzeczono jak w części dyspozytywnej postanowienia.

[as]

r.g.